

# En midsommarafton

En midsommarafton den aldrig jag för-glöm-mer, om  
 än jag ble-ve gam-mal som mos-sa på trä. Om än jag ble-ve  
 gam-mal som mos-sa på trä. För när jag står och ser hu-ru  
 vatt-net drar för-bi, jag tyck-er jag hör lilla vän-nen, han ro-par där-ut-i.  
 i. Jag tyck-er jag hör lilla vän-nen, han ro-par där-ut-i.

2. För när jag står och ser huru vattnet drar förbi,  
 jag tycker jag hör lilla vännen, han ropar däruti.
3. Där drogo dom notar, där smidde dom krokarna.  
 Men allt det var förgäves att återfå sin vän.
4. Nu får jag er flickor lära, I som ogifte äre,  
 behållen eder ärekrans till eder bröllopsdag.
5. Annars får ni för vännen käre små barn på armen bäre.  
 Gud låte edert sängelag ske efter Guds behag.
6. Nu får jag fatta mod och följa Syraks ord.  
 Den döde grät ej mera, han är kommen uti ro.